

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR D' HIVERN

Sant Sebastià 19 – 1 – 2018

1r. Presentació de la meva persona

2n. Agraïments:

Ajuntament en Ple

Batlle Senyor Oscar Sànchez

Regidora de Cultura Senyora Dolors Fortuny

3er. Agraïments especials

Senyor Fortuny mestre local.

Fou desterrat a Aquaviva de la Vega (Soria)

“A causa de les seves idees i arrels” Pàg. 252 del llibre

“Viure de la terra”

Gràcies a ell, avui faig el pregó de la Festa Major,
per haver orientat – quasi obligat – als meus pares
a deixar-me cursar estudis de batxiller.

Medalla de la vila l'any 1993

Al llibre editat per ACESA – ABERTIS per a tots els
pobles tarragonins pels quals passa l'Autopista, vaig
glossar la seva biografia i arrels a petició del Senyor
Cristóbal Ramírez, aleshores Alcalde.

4t. Temes principals:

FILOSOFIA:

Aules de la Gent Gran.

Educació - Comunicació

Món Agrícola

AULES DE LA GENT GRAN

Soc el mestre per a tots els inscrits a la nostra Aula. Impulsor des del inicis l'any 2006 i coordinador en actiu. Una servitud que dona vida a unes generacions malauradament poc propenses a l'activitat escolar. Omple d'orgull veure setmanalment, la sala del Sindicat amb una cinquantena de persones de mitjana, per lloar les explicacions dels erudits de la URV del temari escollit, sempre divers, de tots els vessants que puguin interessar. Com a persona integrada en el mon educatiu, procuro introduir els temes d'actualitat dintre l'espai de la ciència cultura i salut.

He fet dues aportacions al llibre "Estudis de Constantí" núm. 29 i 33 per donar sentit a una part de la història local.

Parlo d'estadístiques de participació, temaris dels profes, excursions i generalitats.

Proposta a l'Institut per acceptar alumnes de l'últim curs de Batxiller i així conèixer els avatars que la universitat els pot deparar. Ha estat una prova molt poc reeixida. Hem repetit l'ofertament no sols al nostre Institut, extensiu a d'altres, i també col·legits privats autoritzats.

Poesia.-

Deixem de banda floritures,
llarga vida ens acompanya
descobrint nous horitzons
caminant, molt saludable.

EDUCACIÖ - COMUNICACIÖ

Menció especial als tres mestres, quasi únics, durant la meua etapa escolar. Els mateixos que acabada la carrera de mestre, vaig substituir en moments puntuals per cobrir les necessitats familiars o baixa per malaltia, Senyors Lucia, Fortuny i Porta. Aquest últim era el mes necessitat per aprofitar part de les vacances al campament militar de Castillejos.

Recordar el grup de la bicicleta format per nois i noies estudiantils. M.Teresa Español, Conchita Lucia, Pepita Cusidó, Martí Gavaldà i jo. També ens acompanyaven Joan Papiol i Josep m. Font, un fent comerç i l'altre

el servei militar. No oblidó les noies, Rosita Solé “marinera” i la Concepció Solé “ginarons” que anaven a “costura”.

L’educació en aquells temps, era separada. A l’Institut el matí pels nois i a la tarda per les noies. A la Normal hi havia de tot, segons el professor.

Donat que a l’Institut sols hi havia tres noies, optaren els professors per una educació mixta. Obertura, progrés o pura necessitat?.

De la mateixa naturalitat i tenint en comte la meva vinculació al món educatiu, puc determinar els valors poc reconeguts, dels Mestres en MAJÚSCULA.

Si l’alumne millora, l’entorn familiar emfatitza totes les seves virtuts, deixant de banda la dedicació i valors del mestre.

Tindrem present que sempre he valorat, totes les circumstàncies del món educatiu en positiu, per millorar les condicions dels infants.

No sempre el mestre més intel·ligent és el més eficient..

En l’any de la dona vaig introduir el concepte de “meva” i “meu”. Ningú es de l’altre. El dret de propietat s’ha de desterrar del llenguatge. Sols així millorarem els conceptes que facin més natural una convivència de més valors personals socialment.

Tenir raó i fer-ne un bon ús. L’exemple més entenedor és el xocar dos vehicles. Sols un te raó, però crec que era millor fer-ne un bon ús que no l’accident en qüestió.

“Coneix-te a tu per comprendre les variables de tota Societat madura”

Poesia.-

Enaltir la Universitat
dona fe a l’optimisme,
Mitificar la Gent Gran
que defuig del pessimisme.

MÓN AGRÍCOLA

Soc i era un noi fill de pagesos i de renom Pep del Bar. Els meus pares, de petit, tenien el Bar del Poble. Per deducció fàcil, ja vivia en dos

influències notòries. Vaig despertar molt aviat, aprenent tots els jocs de cartes imperant en aquells moments: manilla, burro, cau i neta, golf, gall de Nadal i el billar i escacs.

La manilla era una variant de la botifarra.

Aquest aprenentatge, segurament despertà l'intel·lecte que tots tenim, gaudint-ne, per cristal·litzar en el estudis de batxiller i mestre.

Una de les primeres ocupacions al marge de mestre, ja llicenciat de la "mili" va ser ajudar al desenvolupament de la Cooperativa "Unió d'Agricultors".

Uns treballs puntuals i per poc temps varen propiciar descobrir noves aventures a l'entorn de certes empreses comercials. Cooperativa, fàbrica de persianes i magatzem de cereals.

Vaig preparar les oposicions de mestre lentament, donats els consells familiars i entorn, aprovant-les i vaig exercir uns tres anys a Tarragona- Saavedra. Una vegada destinat als Torms (Lleida) com a plaça definitiva, vaig optar per demanar l'excedència per no poder compartir les ocupacions mantingudes.

Per tant, puc manifestar obertament la meva predisposició a ser, en bona part, mestre adaptat a la pagesia durant els anys i panys dedicats al cooperativisme.

Gent jove en un estament envellit i unes estructures aletargades. Segurament la Guerra Civil i Europea en tenen bona part de culpa.

Sempre s'han fet comparacions amb França i el resultat és molt negatiu.

En les meves caminades pel nostre terme, he pogut comprovar i constatar l'abandonament de moltes finques. En primer concepte, per les minses disposicions estatals per afavorir un correcte desenvolupament d'acord en el mercat i noves tecnologies.

Crec que la pagesia ha rebut del govern de torn, no sols un desconeixement absolut o més be un menyspreu, per abordar una reconversió, sense cap cost ni revolta per manca d'organitzacions agràries eficients. Altres estaments amb molts més empleats, han rebut subvencions a dojo.

No puc deduir estadísticament el percentatge de finques abandonades, que estimo en un 50% aproximadament en tot el terme municipal.

El cooperativisme en general no ha sigut capaç de liderar una reconversió realista i el desencís s'ha apoderat dels

pagesos en general, d'avançada edat.

Els més joves i atrevits, ja feia anys que s'adonaren que els sous i millores socials en el món industrial o burocràtic, eren més generosos.

Crec que les Cooperatives de Constantí no tenen l'impuls suficient per liderar nous moviments i millores agrícoles. Per tant és adient que l'Ajuntament es dediqui als nous reptes que necessita el camp i el poble i donar una nova visió que salvaguardi l'impacte visual i econòmic, en un temps de molts aturats, que augmentaran implantant les noves tecnologies.

Hem de fer esment a un nou inconvenient per l'agricultura. Al tenir el terme tocant a Tarragona, totes les vies de comunicació malmeten les nostres finques i redueixen no sols les hectàrees, sinó que també les parteix, deixant pocs espais per aprofitar-les. Cal tindre present les servituds que priven de moltes altres possibilitats. El tren, autovia de Montblanc, autopistes, aeroport dit de Reus, camins i carreteres, han minvat el terme en unes 300 Ha.

Crec i així puc aconsellar, que pel context generalitzat, hi ha noves formes per rendabilitzar finques a mig i llarg termini.

La Corporació Alimentària "Unió" i el conjunt Agroalimentari "Borges" exploten extensions agràries d'ametlles, nous, avellanes i altres.

Per extensions mes petites, dedicades a plantes comestibles pot arbitrar-ne un conveni mes curt.

Recomano impulsar un òrgan de gestió, descartades les Cooperatives, com l'Ajuntament, per pal·liar el nombre d'aturats i potenciar una qüestió social i humana com la que ja es desenvolupa en altres sectors.

Poesia.-

Contemplar la natura,
Donar sentit a les petiteses,
recordar-nos del món rural,
arrels que sempre perduren.

MOLTES GRÀCIES A TOTS I BONES FESTES

CONSTANTÍ 19 de gener de 2018

LLIBRE OFICIAL DE SIGNATURES

=====

Pregó Festa Major d'hivern Sant Sebastià 19 – 1 – 2018
A càrrec de Josep Franqués Sans

Plaer, emoció, satisfacció i honor que tinc són els sentiments
des que em van proposar de fer el Pregó de la Festa
Major d'hivern de Sant Sebastià de l'any 2018.

Gratitud cap a l'Ajuntament i el seu Alcalde per confiar en les
persones que, tot i haver estat víctimes propícies en el món educatiu
durant la guerra i la posterior dictadura, han sabut cultivar-les
culturalment i socialment fins arribar a nivells prou envejables.
Tota aportació a l'història, millora els conceptes que tots tenim
del nostre entorn constantinenc.
Desig per un Constantí encara millor, amb més llibertat, igualtat
i justícia social.

Visca Constantí i visca la Festa Major.

